

IK WIL DAT JULLIE VERTREKKEN. NU! IK ZAL JULLIE NOOIT GAAN ZOEKEN ALS JULLIE NU VERTREKKEN. ALLEMAAL.

Dat zijn de laatste woorden van de DOOD geweest voordat wij, de Gnomen van de Diskworld, allemaal vertrokken zijn in ons toen nog maar kleine ruimtevaartuig¹. Nu is dat kleine schip een wereld op zich.

Maar dat zal u zich als lezer vast afvragen. Hoe hebben wij Gnomen het zo bont kunnen maken dat de DOOD ons heeft willen verbannen. Nou ja, wij zijn natuurlijk de beste, in alles eigenlijk. Wij hebben tenslotte de DOOD verslagen in zijn eigen spel. HIJ heeft het een voorlopig gelijk spel genoemd. Maar dat nu even terzijde.

Nu, aangezien wij het beste zijn in alles, hebben wij de beste machines voor de beste problemen en als we die niet hebben dan zijn wij de beste in het bedenken van zo'n machine. Maar ook al ben je de beste soms duurt het maken van de beste machine gewoon meer tijd dan het beste is en dat is een probleem... geweest en... ehm geworden.

Een uitstelmachine. We hebben een uitstelmachine gemaakt en die heeft de tijd uitgesteld en terwijl de tijd uit was gesteld, hebben we weer hele mooie machines gemaakt. Goed idee dus. Jammer dat de dood dan ook uitgesteld wordt en dat de DOOD dat niet leuk vindt.

Onder in een ravijn komt de DOOD een ziel halen.

“IK KOM JE ZIEL HALEN, PJOTR VOLLERSZOOM.”

De eigenaar ligt nog wanneer de DOOD komt. De man staat soepeltjes op in een tamelijk stoffelijke manier.

“O, o, werkelijk, ben ik dood dan?” vraagt de man op een nogal levende manier. De DOOD houdt voet bij stuk.

“JA.”

Maar de man is echt niet overtuigd.

“Waarom dan? Ik voel me eigenlijk wel goed.”

De DOOD speelt zijn belangrijkste troef.

“JE BENT IN EEN RAVIJN GEVALLEN.”

Maar het overtuigt echt niet.

“Ik voel me prima.”

“VOELT JE PRIMA?”

De man is weliswaar niet over te halen tot het hele jij-bent-toch-dood concept, maar vindt de nabije dood ook geen gezellige boel. “Ik ga maar weer eens, oké?”

Dan doet de DOOD iets wat HIJ nooit eerder heeft gedaan. HIJ gaat stoffelijk denken, gewoon uit pure wanhoop. “EHM, NIETS GEBROKEN, GEEN BLOEDINGEN OF ANDERE DODELIJKE VERWONDINGEN?”

“Nee, nee, echt niet. Nou, ehm, doe dan maar, hè”

De DOOD staart uit de afgrond. De rode vonkjes in zijn oogkassen lijken zich te vernauwen. De DOOD staart in de afgrond². De rode vonkjes verwijden zich. Een man valt 1000 meter en heeft helemaal niets. Dat klopt niet. Er is iets mis. Peinzend loopt de DOOD weg. “NIET VOORZICHTIG DOEN, HË,” mompelt hij nog.

¹ Het was inderdaad een soort van schip, maar dan overdekt. De DOOD had ons gewaarschuwd, dat we geen rare dingen mochten doen in zijn buurt zoals in een open schip een vacuüm invliegen. HIJ had de bouwtekeningen bekeken en gecorrigeerd.

² Ja, de DOOD waart rond en kan dus zowel het ravijn in als uit kijken. Overigens weet de DOOD nog steeds niet wat waren dan precies in moet houden. Het lastige is dat je als DOOD niet even iemand kan aanschieten om te vragen wat diegene er nu precies mee bedoelt. Mensen schrikken zich nogal eens dood van de DOOD. Dus uitvinden wat dat precies betekent is bijna niet mogelijk. De DOOD heeft zelfs met wat plakjes ham in ZIJN hand gestaan, maar dat heeft de boel ook niet veel duidelijker gemaakt.

Thuis wordt de dag van de DOOD nog erger. HIJ gaat meteen naar de ruimte waar alle zandlopers staan om te kijken of er echt iets niet in orde is. De zandloper van Pjotr Vollerszoon heeft nog één korreltje erin. Deze hangt vlak boven de vernauwing in het midden. De DOOD pakt de zandloper op en schudt ermee. De zandkorrel beweegt helemaal niet. Dat hoort niet.

Even kijkt de DOOD naar andere zandlopers om na te gaan of Pjotr Vollerszoon misschien een uitzondering is, maar geen van de zandlopers loopt zoals die hoort te lopen en dat klopt niet.

Hoe kan de DOOD de DOOD zijn als dingen niet gewoon aflopen zoals het hoort. Zand loopt door de vernauwing korrel voor korrel naar beneden totdat al het zand op is en de DOOD de ziel van de eigenaar van de zandloper haalt. Zo is het, zo was het en zo zal het altijd zijn... behalve nu dan.

Nou ja, een lang verhaal kort, dat is de schuld van de Gnomen en aangezien de DOOD niet zo technisch is heeft de bouwer de machine zelf uit moeten zetten. Maar ja, wij Gnomen zijn ook niet gek. Onderhandelen met met die hap! Nou ja, in ieder geval, laten we zeggen dat we beter zijn in het bouwen van machines dan onderhandelen. Het enige, dat we de DOOD mee moeten geven, is dat hij een goede pokerface heeft.

Dus ja, zo zijn we nu een era verder en een beetje verdwaalt in het universum.